

Erfaringsdannelse:

Begivenhed eller oplevelse som har efterladt et indtryk hos borgeren, især således at vedkommende er blevet klogere.

Personlig kontakt med og iagttagelse af ting og begivenheder i verden.

Vi tager udgangspunkt i, at alle bevidste oplevelser antages at være "konstruktioner", der er skabt af det kognitive system, fordi sansernes information om omverdenen er utilstrækkelig. De konstruktive processer, der overvejende er ikke-bevidste, anvender informationer fra tidligere erfaring til at berige og sammenføje sanseinformationen. Borgens oplevelse af både nutid (perception) og fortid (erindring) vil derfor være præget af individuelle forskellige erfaringer.

Det pædagogiske arbejde tages der afsæt i læring gennem oplevelse, forståelse og handling for at skabe det bedst mulige udgangspunkt for at borgerne kan erfaringsdanne – og dermed udvikle deres selvforvaltning.

Det har i studiet af menneskets hukommelse vist sig nyttigt at inddele et individs samlede erfaringsmasse i tre typer: episodisk viden (viden om selvoplevede enkeltssituationer, erindringer), semantisk viden (viden om almene forhold, begreber og abstraktioner) og procedural viden (færdigheder og vaner, undertiden betegnet implicit eller "tavs" viden). Egne erfaringer, fx med at spille musik, bidrager fortrinsvis til den procedurale viden (færdighed på sit instrument, sammenspil osv.) og til episodisk viden (erindringer om bestemte musiktimer eller opførelser). Teoretiske fremstillinger og undervisning bidrager derimod fortrinsvis til semantisk viden (musikalske principper, stilarter, historie osv.). Fortællinger om andres erfaringer, fx i litterær form, kan i nogle tilfælde give episodisk viden, der nærmer sig den selvoplevede erfaring og samtidig er forbundet med en dybere almen (semantisk) forståelse.